

FESTA DO CALDO GALEGO DE MOURENTE

SEÑORES CONCELLEIROS, SEÑORES DA COMISION DE FESTAS, MIÑAS DONAS, MEUS SEÑORES, MOI BOS DIAS A TODOS.

ANTES DE NADA QUERO AGREDECER O PRESIDENTE E A TODA A COMISION DE FESTAS POR HABERME ELEXIDO COMO PREGOEIRO DESTA IMPORTANTE FESTA GASTRONOMICA COMO E A FESTA DO CALDO GALEGO.

DIA A CANTIGA "HAI SALVORA HAI SAN VICENTE PARA BOAS MOZAS HAINAS EN MOURENTE " NON HAY CANTIGA POPULAR GALEGA QUE NON EXPRESE A VERDADE NA SUA LETRA E CONCRETAMENTE DESTA, PODO EU DAR FE, POIS FAI MAIS DE 40 ANOS XA VIÑA DENDE CHAPELA COS MEUS AMIGOS O BAILE DA PALOMA OS SABADOS POLA NOITE. O QUE PASA E QUE NON TUVEN A SORTE DE ENGAIOLAR A UNHA MOZA DE AQUÍ, AINDA QUE SINCEIRAMENTE SOBRE ISO NON ME PODO QUEIXAR.

PERO EU VEÑO HOXE EIQUI A FALAR DO NOSO PROTAGONISTA, QUE NON E OTRO QUE O "CALDO GALEGO", E O VOU FACER DENDE O PUNTO DE VISTA GASTRONOMICO COMO NON PODERIA SER DOUTRO XEITO.

EN PRIMER LUGAR QUERO FELICITAR A PARROQUIA DE MOURENTE POR SER QUEN DE ELEXIR O CALDO PARA ADICARLLE UN DIA DE FESTA O ANO ADEMAIS DE TER UN MERECIDO MONUMENTO A UN ^{ALIMENTO} ELEMENTO QUE SIN DUDA ALGUHA FOI DOS MAIS IMPORTANTE NO DESENRROLOLO DO NOSO POVO, NON ESQUEZAMOS QUE NAS EPOCAS DIFICILE MATOU MOITA FAME, POIS NON HABIA CASA NAS ALDEAS DA NOSA TERRA, QUE NON TUBERA PERAMANENTEMENTE UNHA OLA DE CALDO NA

COCIÑA AINDA QUE FORA FEITO DO XEITO MAIS UMILDE. SIMPLEMENTE CON UNHAS BERZAS UNHAS HABICHUELAS UNHAS E UN OSO XA ABONDABA PARA FACER UN EXQUISITO CALDO QUE SE USABA PARA TODO INCLUSO PARA O ALMORZO DIARIO PORQUE OS QUE TIÑAN UNHA VAQUIÑA O LEITE SE VENDIA PARA FACER UNS CARTIÑOS. ISTO ME RECORDA UNHA PEQUENA ANÉCDOTA QUE PASOU NUN PEQUEÑO POVO DA NOSA PROVINCIA QUE OSEU NOME NON VEN O CASO: QUE IVAN DOUS RAPACIÑOS PARA ESCOLA, UN DUNHA FAMILIA MOI HUMILDE E OTRO CON MAIS POSIBILIDADES E LE DI UN O OUTRO, QUE ALMORZACHES HOXE E LLE CONTESTA `POIS COMA SEMPRE UNHA CUNCA DE CALDO E CONTESTALLE O OUTRO QUE ERA UN POUCO MAIS PIGITO, COMO SE DI AHORA, POIS DESAYUNEI UN CALDIÑO CON UN HOVO DENTRO E RESPONDELLE OUTRO QUE ERA POBRE PERO AGUDO, QUE POSTUTRA MAIS DIFICIL PARA TOMALO, XA TEN QUE COSTAR.

ADEMAIS O CALDO NA NOSA TERRA E O ALIMENTO MAIS AGRDECIDO POQUE, CANDO UN ESTA DESTEMPLADO UNHA CUNCA DE CALDO ERA SANTO REMEDIO. DESPOIS DUNHA ENCHENTA UN CALDIÑO LIMPO ASTRA O ACONSELLANA ASTA OS MEDICOS, OU CANDO NA CASA HABIA UNHA MULLER RECEN PARIDA UN CALDIÑO FEITO CON UNHA GALIÑA (SI PODIA SER NEGRA MELLOR) ERA O MAIS RECOMENDABLE.

DE TODOS XEITOS HAY QUE DECIR NO NOSO PRATO POR EXCELENCIA EN GALICIA COMO E O COCIDO O CALDO QUE RESULTA DEMPOIS DE FACELO E UN VERDADEIRO MANXAR, UN AUTENTICO NECTAR, E CANTO MELLOR SEXA O COCIDO TANTO MELLOR E O CALDO.

FIXADEVOS A IMPORTANCIA QUE TEN O CALDO PROS GALEGOS QUE O FALAR EMPREGAMOS CANTIDADE DE FRASES QUE TEÑEN O CLADO COMO PROTAGONISTA.

“VAI A CHORAR A CANGAS QUE CHE DAN UNHA CUNCA DE CALDO” “NON QUERES UNHA TAZA, TOMA SETE” “ VAI A TRABALLAR POLO CALDO” ECT, ECT,

OU SEXA AMIGOS QUE PARROQUIA DE MOURENTE FIXO XUSTIZA CANDO LLE ADICOU UN MONUMENTO O CALDO E FAI 18 ANOS.

EU XA VOU REMATANDO NON SIN ANTES DECIR QUE O PROGARAMA DE LARPEIROS GOZA DE UNHA BOA SAUDE. E ESPERO QUE POIDADES DIFRUTAR DEL DURANTE MOITO TEMPO, POLO MENOS HASTA QUE A AUDIENCIA NOS RESPETE COMO HASTA O DE AGORA, E VOS GARANTIZO QUE EN PROXIMOS PROGRAMAS ADICAREMOS UN O NOSO CALDO.

NO NOVO LIBRO MEU UNHA TAMEN SERA DE CALDO.

EU SEMPRE REMATO O PREGONS CONTANDO UNHA SIMPATICA ANÉCDOTA QUE FAI REFERENCIA O PRATO HOMENAXEADO COMO HOXE NON PODIA SER MENOS, AHÍ VAI: COMO DIXEN ANTES UN DOS MELLORES REMEDIOS CANDO UN SE ATOPA DESTEMPLADO E UN CALDO BEN QUENTE.

DIN QUE NUHA ALDEA DA PROVINCIA DE LUGO, UN DIA DE MOITO FRIO, UN HOMIÑO MEDIO TOLLEITO, PASABA POUNHA TABERNA, QUE TIÑA UN LETREIRO NA PORTA QUE DECIA “HAY CALDO” ETC, ETC,

HASTA SEMPRE AMIGOS VIVA A FESTA DO CALDO E VIVA MOURENTE, DISFRUTAR MOITO COMENDO E BEBENDO PERO SEMPRE CON MODERACION.